

то си сладките капчици нектаръ. Тъй поематъ като храна и тичинковъ прашецъ. Пеперудите подхвъркатъ отъ цвѣтъ на цвѣтъ, вмъкватъ дългите си хоботчета въ вѣнчето и смучатъ сладъкъ сокъ. И какви ли не още крилати създанийца се навъртатъ около цвѣтовете, за да намърятъ нѣщичко и си похапнатъ! И кой би помислилъ, че тѣзи дребни твари, търсейки да задоволятъ своя собственъ гладъ, принасятъ на растенията такава голѣма полза!

Ето една пчела се вмъква въ вѣнчето на теменуженъ цвѣтъ и смуче нектаръ. Подиръ малко, натоварена съ тичинковъ прашецъ, се понася стрѣвно къмъ другъ цвѣтъ, дето ще намѣри прашецъ нектаръ. Тукъ отново се вмъква въ вѣнчето и неволно докосва муцунката, по която се полеплятъ тичинковите прашинки. Така пчелата е извѣршила кръстосано опрашване на този цвѣтъ.

Интересно е следното нѣщо. Цвѣтовете на единъ видъ растение се посещаватъ само отъ единъ видъ насѣкоми. Така напр., цвѣтовете на детелината се посещаватъ само отъ земната пчела, а цвѣтовете на овощните дървета — отъ питомната пчела. Цвѣтовете пъкъ съ дълбоки вѣнечни тръбици се посещаватъ отъ пеперудите, които иматъ дълго хоботче. Защо всѣко насѣкомо не търси нектаръ и прашецъ въ всички цвѣтове? Защото не може да се добере до нектара, било защото цвѣтната дръжница е много слаба и не може да одържи насѣкомото, било защото хоботчето му е късъ или главичката на насѣкомото е голѣма и не може да се пъхне въ цвѣта и др. т. Така че всѣко насѣкомо посещава цвѣтъ, отъ който ще може да изсмуче нектаръ или да си хапне прашецъ.

Да допуснемъ, че по нѣкаква причина за известно насѣкомо настѫпятъ неблагоприятни условия и неговиятъ родъ почне да намалява. Какво ще стане съ растението, което това насѣкомо опрашва? Явно е, че и растението въ тази мѣстностъ ще почне да намалява. Въ него нѣма да става опрашване, нѣма да се извѣршва оплождане на яйчицата. Следователно, нѣма да се образуватъ и семена. Растението ще престане да се размножава, то ще бѫде осаждено на изчезване.

Отъ казаното дотукъ е ясно, че ярките бои и благоуханията на цвѣтовете иматъ само едно предназначение: да привличатъ насѣкомите пъкъ, привлечени отъ боята и благоуханието на цвѣта, като се нагостятъ съ сладкия сокъ и вкусния тичинковъ прашецъ, неволно пренасяте отъ единъ цвѣтъ на другъ тичинкови прашинки и съ това оказватъ голѣма услуга на растенията.